

Henstilling nr. 121 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 17. juni 1964 er trådt sammen til sin 48. samling, og som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervs sygdomme, der er optaget som 5. punkt på konferencens dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet,

vedtager i dag den 8. juli 1964 følgende henstilling, der betegnes henstillingen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet:

1. I nærværende henstilling

- a) omfatter udtrykket „lovgivning“ bestemmelser om social tryghed samt love og administrative forskrifter;
- b) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“ fastsat ved eller i medfør af nationale love;
- c) referer udtrykket „uforsørget“ sig til en tilstand af økonomisk afhængighed, som formodes at foreligge i nærmere bestemte tilfælde.

2. Enhver medlemsstat bør udvide anvendelsen af sin lovgivning om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet, om nødvendigt gradvis, til at omfatte de kategorier af arbejdstagere, som måtte være undtaget fra konventionen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet i medfør af dennes artikel 4, stk. 2.

3. (1) Enhver medlemsstat bør under nærmere foreskrevne betingelser, om nødvendigt gradvis og/eller gennem frivillig forsikring, tilsikre følgende kategorier ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet eller lignende ydelser:

- a) medlemmer af kooperative virksomheder, der er beskæftiget ved fabrikation af varer eller udførelse af tjenesteydelser;
- b) nærmere bestemte kategorier af selvstændige erhvervsdrivende, i særdeleshed personer, der ejer og driver mindre forretninger eller landbrug;
- c) visse kategorier af personer med ulønnet arbejde, herunder

- i) personer, der er under uddannelse eller gennemgår faglige prøver eller på anden måde

forbereder sig til deres fremtidige arbejde, herunder studerende;

- ii) medlemmer af frivillige organisationer, hvis opgaver består i bekæmpelse af naturkatastrofer, redning af menneskeliv og ejendom eller opretholdelse af ro og orden;
- iii) andre kategorier af personer, der ikke er dækket på anden måde, og som udfører samfundsmæssige opgaver, borgerlige ombud eller deltager i velgørende virksomhed, f. eks. personer, der frivilligt stiller deres arbejdskraft til rådighed for offentlige organer, sociale foranstaltninger eller hospitaler;
- iv) Personer indsat i fængsel eller underkastet anden forvaring, der udfører arbejde, der er beordret eller godkendt af vedkommende myndigheder.

(2) De økonomiske midler til en frivillig forsikring for de i stk. (1) omhandlede kategorier bør ikke tilvejebringes gennem de bidrag, der er bestemt til finansiering af de tvungne ordninger for arbejdstagere.

4. Der bør gennem særlige ordninger for søfolk, herunder havfiskere, og for personer i offentlig tjeneste fastsættes ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet, som ikke er mindre gunstige end de i konventionen af 1964 om ydelser i anledning af tilskadekomst under arbejdet fastsatte.

5. Enhver medlemsstat bør under nærmere foreskrevne betingelser anerkende følgende ulykkestilfælde som arbejdsulykker:

- a) ulykkestilfælde, som uanset deres årsag er indtruffet i arbejdstiden i eller i nærheden af arbejdspladsen eller på et sted, hvor arbejderen befandt sig udelukkende på grund af sin beskæftigelse;
- b) ulykkestilfælde indtruffet inden for et rimeligt tidsrum før og efter arbejdstiden i forbindelse med transport, rensning, ordning, vedligeholdelse, oprydning og indpakning af arbejdsredskaber eller arbejdstøj;
- c) ulykkestilfælde indtruffet på den direkte vej mellem arbejdspladsen og
  - i) arbejdstagerens bopæl; eller
  - ii) det sted, hvor arbejdstageren normalt indtager sine måltider; eller
  - iii) det sted, hvor han normalt får udbetalt sin løn.

6. (1) Enhver medlemsstat bør under nærmere foreskrevne betingelser anerkende sygdomme, som man ved hidrører fra, at de pågældende arbejdstagere i deres arbejde er udsat for påvirkning af